Memento

CALENDAR

VINERI 21 IULIE 1944

Ortodox: Cuv. Simion.
Catolic: Victor.
Protestant: Paulina.

Răsăritul soarelui 4,49. Apusul soarelui 19,55.

FAZELE LUNII
21. Răsărit 5 h. 46 m. Apus 20 h. 48 m.

CALENDAR ISTORIC
Desvelirea monumentului aviatorilor, în Capitală (1935).

RADIO

VINERI 21 IULIE 1944

RADIO ROMANIA ŞI RADIO BUCUREŞTI
7.30: Deschiderea emisiunii; Ora oficială. Radio-jurnal; Concertul dimineţii.
8 3': Jurnal recapitulativ; Muzică variată.
9.00: Concert de uverturi, preludii şi intermezzo.
10.00: Muzică din filme.
10.30: Închiderea emisiunii.

RADIO ROMANIA ŞI RADIO BUCUREŞTI
13.00: Deschiderea emisiunii
13.03: ORA OSTAŞEASCA GERMANO ROMANA.
13.50: Ştirile serviciului german.
14.00: Ora oficială; Radio-jurnal.
14.20: Orchestra de café concert Radio condusă de d. M. Constantinescu.
1.20: POŞTA MILITARA RADIO.
15.45: Jurnal în limba rusă
16.00: Închiderea emisiunii.

RADIO ROMANIA ŞI RADIO BUCUREŞTI
21.00: Deschiderea emisiunii; Ora oficială; Muzică: Marş.
RADIO ROMANIA
21.05: Jurnal în limba turcă.
RADIO BUCUREŞTI
21.05: Ştirile serviciului german

RADIO ROMANIA ŞI RADIO BUCUREŞTI
21.15: „MOLDOVA" poem simfonic de Smetana.
21.30: Conferinţa d-lui profesor I. V. Gruia „TARA MOLDOVEI".
22.00: Ora oficială; Radio-jurnal
22.15: Opera „NORMA" de Bellini.
24.45: Muzică variată uşoară.
1.00: Închiderea emisiunii.

Teatre

GIOCONDA: Adăpostul Giocondei.
MUNCĂ ŞI LUMINĂ (str. Uranus), ora 19: Sânge albastru.

Cinematografe

ARO: Evadare sentimentală.
FANTASIO: Lumina Pierdută.
CAPITOL: Paiaţa şi jurnal de război.
SAVOI-CARABUŞ: Suflete în noapte.
SCALA: Vreau un bărbat şi jurnal de război
TRIANON: Romanţa în trei.
SEECT: Mâna diavolului şi jurnal.
REGAL: Alfabetul dragostei şi jurnal nou.
FEMINA: Violete în bucle şi jurnal
BD. PALAS: Intr'un cămin de domnişoare şi jurnal.
CASANDRA: Un ştrengar de fată şi jurnal.
ROMA: Capriciile inimei, jurnal şi trupă de revistă.
ELISEE: Tineri în lanţuri.
CORSO: Venera oarbă şi jurnal 121.
OMNIA: Legea Inimei jurnal şi revistă cu Bimbo Mărculescu.
NISSA: Prietena de ocazie şi revistă.
AIDA: In umbra teroarei, compania de reviste Valeriu Moraru şi jurnal de război nr. 120.
ALCAZAR: Poliţia are cuvântul, jurnal nr. 21 şi trupa de reviste Bimbo Mărculescu.
ASTORIA: Aventuriera, jurnal No. 118 şi revistă Paul D'arry.
AMERICAN: Puntea de cristal jurnal şi revistă.
BARCELONA: Bătălia jurnal şi revistă.
CARMEN: „Patt şi Patachon" şi jurnal.
COLORADO: Orice fată se măriţă odată şi jurnal.
DACIA: A fugit o fată, jurnal de război nr. 121.
DIANA: Fra-Diavolo, jurnal şi trupă de reviste.
ELDORADO: Harlem, trupa reviste şi jurnal.
FLORIDA: Soţia, compania de reviste şi jurnal.
GLORIA: Bocceio şi jurnal.
ILEANA: Să-mi cânţi ţigane, jurnal nr. 120 şi trupa de reviste Volta Buzeşti.
MARCONI: Pic-Pus şi jurnal.
MILANO: Buze însângerate, jurnal şi trupa de reviste „Vox".
MODEL: Haina face pe om şi jurnal.
MIORIŢA, calea Moşilor 123: Sânge vienez şi jurnal.
NONI: (Sâmbătă şi Duminică): Arlette şi jurnal nr. 113.
ODEON: „Pat şi Patachon cavalerii veseli" şi jurnal de război 120.
PACHE: Cine pierde câştigă şi revistă.
PARIS: Circul Rentz jurnal şi trupă de reviste.
REX: Mater Dolorosa şi jurnal.
SPLENDID: „Patima", compania de revistă şi jurnal de război nr. 120.
TOMIS: Ingerul Întunericului şi jurnal.
UNIC: Căţuşe roşii şi jurnal.
UNIREA: Actele vă rog, jurnal şi revistă cu V. Tomas.
IZBÂNDA: Bolero şi jurnal 121.
VERGU: „Cuore" (Inimă de copil), jurnal de război şi revistă.
VENUS: Lucreţia Borgia, jurnal şi revistă.
VOLGA: Fetei în lanţuri şi jurnal nr. 120.

Farmaciile de serviciu

GARDA DE NOAPTE
GRUPA I-a
şi în nopţile de 1, 11 şi 21 ale fiecărei luni

Guci Constantin, calea Victoriei 33, I, 3.77.16; Ramaşcan Gabriel, bd. C-tin Brâncoveanu 37, I, 4.17.94; Dumitriu C. S-sori, calea Rahovei 5, I, 4.01.31; Borş Dumitru, str. Vasile Lascăr, 42, I, fără telefon; Bente Georgeta, calea Griviţei, 90, II, 3.15.34; Leist Alexandru, bd. Filantropia, 191, II, 3.16.90; Calcan Dumitru, şos. Crângaşi, 49, I, 4.33.23; Dr. Voitinovici V. Arthur, calea Victoriei 206, III, n'are telefon; Checiulescu Margareta, str Romană, 150, III, 2.48.91; Uleia Elena, str Maica Domnului, 53, III, 2.51.95; Berbier Alexandru, bd. Regele Carol I, 65, IV, 3.00.83; Gavrilău Gheorghe, şos. Pantelimon 213, IV, 2.13.71; Bejan Aristiţa, calea Dudeşti 133, IV, 3.39.74; Valeriu L. S-sori, str. 11 Iunie, 65, V, 3.65.94; Tita Săndulescu Dr. Hamat, 13 Septembrie, 276, VI, 6.33.35; Pandelescu Iorga, str. Sf. Elefterie, 4, VI, 4.31.46.

Schimburile comerciale dintre România şi Turcia

Ministerul Afacerilor Străine, Direcţia Economică, aduce la cunoştinţa celor interesaţi următoarele:

1) In conformitate cu dispoziţiunile convenţionale în vigoare între România şi Turcia, schimburile comerciale între cele două ţări se vor face numai pe bază de operaţiuni grupate, aprobate în prealabil de cele două guverne.

In România, cererile de asemenea gen se vor adresa Subsecretariatului de Stat al Industriei, Comerţului şi Minelor.

2) Se atrage în mod deosebit atenţiunea exportatorilor şi importatorilor români cari doresc să încheie operaţiuni cu comercianţii din Turcia, în cadrul unor operaţiuni grupate, să se adreseze Subsecretariatului de Stat al Industriei, Comerţului şi Minelor, pentru a lua informaţiuni, în ce condiţiuni se pot încheia asemenea contracte.

3) In operaţiunile grupate, care nu se lichidează în devize libere, Banca Naţională a României va percepe un comision de 1%, asupra valorii importului din Turcia, comision ce va fi suportat de importatorul român.

INSEMNĂRI ARDELENE

Problema valorificării muncii naţionale

In revista *„Observatorul social economic"*, apărută la Braşov sub egida Institutului de cercetări sociale şi economice al Academiei comerciale, întâlnim un articol cu titlul de mai sus, semnat de d. prof. Gh. Dragoş. Cunoscută fiind personalitatea autorului, una dintre figurile de seamă ale vieţii universitare a Clujului, socotim demne de reprodus câteva din concluziile d-sale, cari, deşi se închee asupra unei teme frecvent desbătute în ultima vreme, au darul de a scoate la iveală unele adevăruri asupra cărora e bine să insistăm.

Naţiunea română — scrie d. prof. G. Dragoş — n'a manifestat niciodată porniri parazitare de exploatare a muncii altora. Dimpotrivă, trecutul său este caracterizat printr'o nesfârşită şi generoasă risipire de energie şi de muncă. Vitregia sorţii a făcut însă, ca această muncă naţională să nu fie valorificată în concordanţă cu interesele de viaţă, desvoltare şi prosperitate naţională. Rezultatele muncii româneşti s'au irosit, pe deoparte în susţinerea necurmatelor războaie ce le-am purtat împotriva nenumăraţilor năvălitori, spre a ne asigura existenţa ca neam, iar altor popoare tihna şi putinţa de progres şi bunăstare; iar pe de altă parte, roadele muncii noastre ne-au fost smulse din mâni de streini coalizaţi, pentru a ne exploata fie pe baza unor privilegii nedrepte, izvorîte din regimul feudal, fie datorită altor privilegii, tot atât de odioase, create de regimul breslelor şi corporaţiilor, sau de cel al trusturilor şi cartelurilor.

Dacă pentru trecutul îndepărtat aceste stări triste îşi găsesc oarecum explicaţia, în ce priveşte însă ultimul veac, de când viaţa ni se desfăşoară într'un cadru de mare libertate politică, socială şi economică, orice justificare devine aproape imposibilă. Dece? Fiindcă trecând peste realităţile româneşti şi neglijându-ne propriile interese, am continuat să alimentăm cu truda noastră interese streine, aplicând teorii neconforme cu realităţile naţionale şi practicând o politică economică bazată de cele mai multe ori, nu pe satisfacerea unor interese generale, ci limitate la indivizi, sau grupuri restrânse de indivizi. Am tolerat să se deslănţuiască pustietoarea politică a rentabilităţii individuale, neglijând aproape complect principiul sănătos al randamentului naţional, principiu ce nu trebue să lipsească de azi înainte dela temelia nici unei concepţii de conducere a destinelor României.

După ce constată aceste stări de fapt, d. prof. Gh. Dragoş arată interesul ce trebue acordat cooperaţiei agricole. D-sa repudiază sistemul cooperativ orientat spre alte domenii, plantat artificial într'un domeniu prea puţin folositor. Pornind dela realitatea, că problema valorizării muncii agricole este tocmai una de desfacere şi aprovizionare în comun, d-sa pledează cu multă documentare pentru constituirea cooperativelor de industrializare şi valorificare a produselor agriculturii. Deoarece — conchide d-sa — într'un stat agrar ca România, orice acţiune şi orice înfăptuire cooperativă, nu e viabilă dacă nu se clădeşte pe cooperaţia agricolă.

Precum am spus la început, tema distinsului profesor universitar dela Cluj nu este brodată pe inedit şi senzaţional. Arătările d-sale nu fac altceva, decât să pună accent, cu competenţă şi dorinţă de lămurire, asupra unei probleme de interes vital. Fără a constitui o linie definitivă pentru orientarea politicii economice naţionale, articolul despre care ne-am ocupat aici, indică preocupările cărturarilor noştri şi cu deosebire temeiurile serioase pe cari se bazează chiar în clipele de faţă ştiinţa ardeleană.

Mardare Mateescu

CONTRIBUŢIE IN NATURĂ PENTRU ARMATĂ

(Urmare din pag. I-a)

1942, vor contribui după cum urmează:

a) Cei cu venituri lunare până la 50.000 lei vor preda câte 2 rânduri din efectele prevăzute la articolul 3 litera a.

b) Cei cu venituri lunare dela 50.000 la 100.000 lei inclusiv, vor preda câte 4 rânduri din efectele prevăzute la art. 3 litera a.

c) Cei cu venituri lunare dela 100.000 lei în sus vor preda câte 6 rânduri din efectele prevăzute la art. 3 litera a, plus, câte 4 cesarceafuri.

Evreii, în afară de femei şi invalizii de război, nu beneficiază de excepţiunile prevăzute la art. 2.

Art. 6. — Efectele ce urmează a fi predate, vor fi noui sau în perfectă stare de folosinţă. Ele vor avea mărimea necesară astfel ca să poată fi îmbrăcate de soldat.

ART. 7. — Depunerea rufăriei va începe la 20 zile după publicarea în Monitorul Oficial a acestei legi şi se va face în municipii şi comunele urbane astfel:

— Salariaţi publici şi particulari, la unităţile, instituţiile publice şi particulare de care depind.

— Ceilalţi locuitori la chesturi sau circumscripţiile de poliţie respective.

In comunele rurale, depunerea se va face la primăriile respective.

— Evreii la comunitatea evreească din localitatea respectivă sau la cea mai apropiată comunitate de domiciliul lor.

— Pentru industriile textile, depunerea se va face la unităţile militare care se vor hotărî de Ministerul de Război.

— Autorităţile publice şi instituţiile particulare vor elibera depunătorilor o adeverinţă de primire, în care se va arăta: numele şi pronumele depunătorului, domiciul acestuia, felul şi cantitatea obiectelor depuse şi data depunerii.

— Autorităţile publice şi instituţiile particulare vor anunţa din 5 în 5 zile prin orice mijloace, unităţile militare ce se vor hotărî de Ministerul de Război, pentru a ridica efectele colectate.

— Odată cu aceasta, se va preda unităţilor militare un tabel cuprinzând: numele şi pronumele depunătorilor, domiciliul cantităţile depuse de fiecare şi totalul lor.

Unităţile militare vor elibera recipisă pentru primirea cantităţii toale.

ART. 8. — Locuitorii care nu sunt supuşi prevederilor prezentei legi, afară de cei menţionaţi la art. 2 literele a, b. c, d, e, f şi k, sunt obligaţi ca până la data de 1 Octombrie 1944 să se prezinte la circumscripţiile de poliţie la municipii şi oraşe sau la primării, în comunele rurale, pentru a li se elibera o dovadă constatatoare a excepţării.

Eliberarea acestor dovezi se va face fără plata vreunei taxe sau impozit.

Pentru cei intrând în prevederile art. 2 litera d şi f, primăriile vor întocmi tablouri pe care le vor trimite unităţilor militare desemnate să primească obiectele colectate.

ART. 9. — Acei care nu vor depune efectele pân ăla data de 1 Octombrie 1944, pe lână publicarea lor în ziare, vor fi sancţionaţi cu o amendă fixă de 20.000 lei pentru fiecare rând de efecte datorat conform art 3.

Evreii vor fi sancţionaţi cu o amendă fixă de 40.000 lei pentru fiecare rând de fecte datorat conform art. 3 aliniatele a, b, c.

Intreprinderile textile vor fi sancţionate cu o amendă egală cu de cinci ori valoarea contribuţiei fixată la art. 3 aliniatul d.

ART. 10. — Judecarea infracţiunilor se va face de judecătoriile de pace.

ART. 11. — Urmărirea amenzilor se va face potrivit prevederilor Codului de procedură fiscală, iar produsul lor se va vărsa fondului Apărării naţionale.

Pentru salariaţi şi pensionari, amenda se va încasa prin reţineri din salariu de către autorităţile sau întreprinderile respective şi se va vărsa de acestea fondului Apărării naţionale până la data de 15 Octombrie 1944.

ART. 12. — Autorităţile şi instituţiile publice de orice fel nu vor elibera până la 1 Aprilie 1945 nici un fel de act, nu vor face la cerere nici o înscriere în evidenţele oficiale şi nu vor plăti nici o sumă cuvenită acelora care nu vor face dovada predării efectelor.

ART. 13. — Acei care, pe baza dispoziţiunilor art. 2 vor face declaraţiuni false, se vor pedepsi în conformitate cu art. 405 din Codul penal.

Dat în Bucureşti, la 19 Iulie.

EXPUNEREA DE MOTIVE

Decretul lege este însoţit de următoarea expunere de motive, semnată de d-nii general C. Pantazi, ministrul de război şi general Dobre, ministrul înzestrării armatei şi ad-interim la economia naţională.

DOMNULE MAREŞAL,

Imprejurările excepţionale actuale au creat pentru armată sarcini cari nu pot fi împlinite prin mijloace proprii.

Una din aceste sarcini este şi echiparea, în special cu lenjerie, a celor 150.000 premilitari evacuaţi din Basarabia, Bucovina şi Moldova, cari sunt complet lipsiţi de echipament.

In afară de aceasta şi armata are nevoie de rufărie, pentru a face faţă necesităţilor viitoare.

In acest scop, am alcătuit alăturatul proect de Decret-lege, princar e recurgem la contribuţiunea excepţională a ţării făcând apel la toţi locuitorii cu anume stare materială.

Acest proect a fost de fapt aprobat principial de Domnia Voastră încă din anul 1942, dar nu a fost pus atunci în aplicare, întrucât s'a apreciat că nu este oportun.

Acum însă, faţă de lipsa de materie primă şi rufărie confecţionată, este nevoie să fie pus în aplicare.

Principiul de bază al acestui proect este spiritul unei cât mai perfecte echităţi în repartizarea sarcinilor, în raport cu posibilităţile fiecărui locuitor sau întreprindere.

Toţi locuitorii ţării au fost obligaţi a depune câte o cămaşe, una pereche de indispensabili lungi sau scurţi şi una pereche de ciorapi de lână sau bumbac, stabilindu-se un venit minim de la care se începe contribuţiunea, cei cu mai multe venituri având obligaţiunea de a contribui cu două şi trei rânduri de lengerie.

S'au exceptat cei aflaţi sub arme sau mobilizaţi în cadrul armatei de operaţiuni, invalizii şi orfanii de război, cei cu mai mult de 4 copii, precum şi sinistraţii de bombardamente.

Deasemenea refugiaţilor li s'au creat sarcini mai uşoare, prevăzându-se un venit dublu dela care începe contribuţiunea, faţă de ceilalţi locuitori ai ţării.

O serie de dispoziţiuni speciale reglementează modul cum se face depunerea şi strângerea rufăriei.

S'au prevăzut şi sancţiuni severe pentru cei cari nu se conformează imperativului actual şi cari se exclud singuri din marea comunitate înţelegătoare a ţării.

Dacă şi Domnia Voastră sunteţi de acord cu aceste propuneri, conform dispoziţiunilor decretelor-legi nr. 3051 din 5 Septembrie şi nr. 3072 din 7 Septembrie 1940, avem onoarea a vă ruga să binevoiţi a aproba şi semna decretul anexat.

Isprava unei deţinute

Constanţa, 17 Iulie

Condamnată la patru luni închisoare pentru furt, femeea Tona Mocanu din suburbia Anadolchioi, a fost încarcerată în penitenciarul din localitate.

Pe timpul detenţiunii, a fost întrebuinţată la diferite lucrări în curtea penitenciarului. Profitând de această situaţie, ea a avut tot timpul ca să studieze posibilităţile de evadare, pe cari le-a pus în practică acum câteva zile, evadând.

Tona Mocanu a dat şi o lovitură îndrăsneaţă la locuinţa secretarului penitenciarului, dela care a furat lucruri de valoare.

După două zile, poliţia a arestat-o.

Serbare şcolară

In cadrul activităţii de vară a tineretului şcolar de curs secundar, supraprimar şi primar, s'a desfăşurat la centrul dela şcoala primară nr. 1 din comuna Poseşti, judeţul Prahova, o reuşită serbare.

Cuvântul de deschidere a fost rostit de d. prof. Corneliu G. Eufrosin după care s'a desfăşurat programul alcătuit din coruri patriotice, cântece populare, recitări, dansuri naţionale, sceneta-fabulă „Pupăza şi cioara" şi comediile: „Pielea nevestii" şi „Doctorul învietor de morţi".

P. C. preot Costache A. Popescu a rostit un cuvânt de încheere mulţumind tuturor acelora cari au dat concursul la reuşita acestei serbări.

PESIMISM SOCIAL

(Urmare din pag. I-a)

medicale, medici, medicamente şi internările în spitale costă *două miliarde jumătate; optsute de milioane*, ajutoarele de boală, maternitate şi deces; *un miliard* pensiile; construcţiile şi investiţiile alte *două miliarde*, personalul administrativ, chirii, luminat şi încălzit alte *nouă sute de milioane*, şi alimentarea fondului de rezervă încă *două miliarde*, se va face lumină.

Veniturile au destinaţia lor precisă şi sunt unele capitole bugetare la care nu se pot face niciun fel de economii, ele reprezentând drepturi legale dinainte stabilite, pensii, ajutoare, etc.

Se pot face economii la capitolele personal medical şi administrativ, medicamente, internări în spitale (numai capitolul acesta costă 700 de milioane), accesorii şi subvenţii. Problema economiilor stă însă în strânsă legătură cu oprirea de gospodărie.

Ca pretutindeni, casa cea mai bine gospodărită este casa în care se economiseşte mai mult.

Pornind dela această concepţie *casnică*, — strâmtă va fi, dar sănătoasă, — ajungem la programul imediatelor reforme, cari vor trebui să cuprindă în linii mari: autonomia asigurărilor sociale, inaugurarea unei politici financiare de investiţii productive, reoganizarea administrativă şi reorganizarea totală medicală.

Dar despre programul acesta cu alt prilej.

GÂNDURI DESPRE PACE

(Urmare din pag. I-a)

Războiul n'a cruţat şi nu cruţă totuşi nici măcar lăcaşurile de rugăciune creştinească, după cum nu cruţă nici nevinovatele vieţi ale copiilor. Principiul biblic „iubeşte pe aproapele tău ca pe tine însuţi" e sfidat fără nici o remuşcare şi fără niciun scrupul, naţiunile, întocmai ca şi indivizii izolaţi, aşezându-şi interesele cu totul deasupra legii morale a creştinismului. Iar mai multe interese şi patimi ca acum omenirea n'a cunoscut niciodată, cum n'a cunoscut nici ferocitatea cu care aceste interese sunt apărate. Inaltul principiu al iubirii şi al blândeţei faţă de oameni se află într'o penibilă eclipsă. In opera de îmblânzire şi de reeducare a omului, prin restaurarea valorilor creştine, rolul Bisericii e mai necesar ca oricând, mai important şi mai concludent.

Biserica — e vorba de confesiunile creştine de pretutindeni — trebue să îndrepte oamenii pe calea iubirii şi a dreptăţii!

Nimeni nu are însă nevoie de mai multă iubire decât însăşi victimele războiului, invalizii, orfanii, refugiaţii, evacuaţii, prizonierii, şiragul nesfârşit al familiilor şi al naţiunilor rămase fără reazem şi fără ocrotire.

Asupra tuturor acestor suferinţe ochiul şi urechea Bisericii trebue să se aplece cu smerenie de frate, cu dragoste, reprezentanţii altarelor din întreaga lume, trebuind să-şi adune toată energia şi toată puterea pentru a putea îmblânzi cumplitele forţe ale răului. E aceasta o datorie a tuturor Bisericilor creştine, a celor din Europa ca şi a celor din America, suferinţele omenirii cerând astăzi mai mult ca oricând balsamul mângâetor al învăţăturii lui Christ.

Biserica nu poate rămânea în afara sbuciumului şi suferinţelor mulţimii, şi nici nu se poate mulţumi numai cu satisfacerea strict formală a obligaţiilor creştineşti!

Credinţele ei trebue să coboare până în adâncuri, să cutremure şi să sgudue, să lumineze şi să fortifice sufletele tuturor celor ce au primit Sfântul Botez. Ea nu se poate despărţi de frământările şi de aspiraţiile popoarelor şi nici nu se poate izola faţă de curentele de idei ce mistue gândirea şi fapta omenească. Biserica nu poate fi decât vie, activă, luptătoare, aşa cum o concepe I. P. S. Nicolae Bălan, deschisă progresului şi însufleţită pentru tot ceeace poate contribui la o mai fericită organizare a vieţii omeneşti. Tăria ei nu constă atât în alcătuirile birocratice sau în efemerele construcţii politice ,cât mai ales în dragostea şi credinţa pe care i le păstrează mulţimile. O Biserică nu piere atunci când o abandonează Statul, ci numai în momentul când poporul însuşi se desolidarizează de credinţele şi de practicile ei.

Istoria ne-a dovedit că ori de câte ori Biserica a trecut nepăsătoare peste marile aspiraţii ale mulţimii, aşa cum a fost în cazul Reformei, ea a fost învinsă şi sdruncinată în autoritatea şi în puterea ei. Biruinţa lui Luther şi a tuturor celorlalţi mari reformatori nu s'a sprijinit numai pe câteva evidenţe dogmatice, sau numai pe tăria criticelor aduse Papalităţii şi Bisericii romane, ci mai ales pe dorinţa fierbinte a popoarelor de a avea o Biserică cât mai aproape de năzuinţele şi de trebuinţele lor.

Experienţa a arătat astfel că destinul Bisericii e indisolubil legat de desfăşurarea progresului minţii omeneşti, şi că ea este cu atât mai puternică şi mai roditoare cu cât se poate sprijini pe mai multe inimi şi pe mai multă dragoste. Repudiată şi ignorată Biserica n'a fost decât atunci când s'a lăsat condusă de interese politice, — interese cari nu totdeauna au fost puse de acord cu adevăratele idealuri ale popoarelor — şi când a renunţat ea însăşi la lupta pentru adevărurile lui Hristos.

Lupta pentru aceste adevăruri, — libertate, comuniune, dreptate socială, — singurele prin care omenirea se poate mântui, e astăzi mai necesară ca oricând. Biserica, sprijinită pe experienţa trecutului, nu poate să ignoreze cauzele furtunii de astăzi, ci, dimpotrivă, aşa cum dovedeşte I. P. S. S., trebue să-şi aducă întreg tributul de înţelegere şi de iubire la soluţionarea tuturor marilor probleme ale omenirii. Ea nu poate să ignoreze mai ales nevoia acelor adânci reforme de ordin social şi economic, după care însetează întreaga omenire — reforme cari trebue să sfârşească prin a da Europei, şi tuturor celorlalte continente, liniştea atât de grav sdruncinată.

Luptând pentru dreptatea popoarelor, a tuturor popoarelor şi a tuturor oamenilor, pentru dreptatea în sensul evanghelic al cuvântului, valabilă în egală măsură atât pentru cei puternici cât şi pentru cei mărunţi, pentru cei învăţaţi ca şi pentru cei neînvăţaţi, pentru cei bogaţi ca şi pentru cei săraci, restaurând astfel în lume armonia, Biserica creştină va binemerita într'adevăr dela întreaga omenire.

Creştinismul, prin gândul şi prin fapta tuturor oamenilor şi a tuturor popoarelor, trebue să biruiască, trebue să îndeplinească întreg cuvântul lui Dumnezeu!

Nu un anumit program politic poate fi fatal Bisericii, nu o conjunctură trecătoare, aşa cum înclină unii a crede, ci exclusiv lipsa de credinţă adevărată a oamenilor, de devotament suprem pentru adevărurile propovăduite de Mântuitorul.

Spre a eşi din impasul de astăzi e nevoe aşa dar ca Bisericile creştine de pretutindeni să-şi adune forţele, pentruca astfel, în deplină solidaritate şi înţelegere, să poată da marea luptă pentru reîntronarea în lume a păcii şi a dreptăţii.

Broşura I. P. S. Mitropolit Nicolae Bălan deschide Bisericii româneşti largi perspective de acţiune, şi dă totodată naţiunilor bântuite de furtuna războiului un îndreptar de credinţă şi de mântuire.

Duhul lui Christos pluteşte peste toate paginile ei!

Medalia „Dimitrie Pompeiu"

Pentru încoronarea activităţii ştiinţifice a celor mai buni bacalaureaţi din ţară, Institutul Matematic Român declară vrednici de a primi medalia „Dimitrie Pompeiu", pentru anul 1944, pe următorii 7 bacalaureaţi, admişi în cele 7 facultăţi ale Politechnicei din Bucureşti, în urma concursului de admitere din sesiunea Iulie:

Popa Gr. Emanoil dela liceul Mihai Viteazul din Bucureşti şeful anului I la facultatea de chimie industrială; Voinea Dinu ,dela liceul Fraţii Buzeşti din Craiova, şeful anului I la facultatea de electromecanică; Horbuniev Vasile, dela colegiul Sf. Sava din Bucureşti, şeful anului I la facultatea de construcţii; Feneşan Silviu, dela liceul Traian Doda din Caransebeş, şeful anului I la facultatea de silvicultură; Dumitrescu Radu, dela liceul Spiru Haret din Bucureşti, şeful anului I la facultatea de mine şi metalurgie; Ştefănescu Petre, dela liceul Ştirbey-Vodă din Călăraşi, şeful anului I la facultatea de agronomie şi Iliescu Mihai, dela liceul Gh. Ştiucă din Bucureşti, şeful anului I la facultatea de arhitectură.

In adăpost: nu fumaţi; nu înspăimântaţi pe ceilalţi prin ştiri alarmante şi văicăreli; deasemenea în situaţia când intrările adăposturilor sunt astupate de dărâmături, unul din cei adăpostiţi va lua comanda lucrărilor de străpungerea unei eşiri, cu ajutorul uneltelor, care trebue, neapărat să se găsească în permanenţă, în orice adăpost.

REFUGIAŢI CĂUTAŢI DE-AI LOR

— Lucreţia Clocotici, învăţătoare, este căutată de Felicia Sandu, evacuată la Şiria jud. Arad unde o roagă să-i comunice adresa.

— Ioan Iluţa, dela Vatra Dornei, este căutat de admnistrator Neagoş, aflat acum la Hotel „Central" Arad.

Ionescu Gh. Constantin, student în farmacie, refugiat din Tg.-Frumos, roagă pe cei care ştiu ceva de familia Dominte S., funcţionar C. F. R. refugiat din aceeaşi comună să-i comunice pe adrea str. Dudeşti Cioplea Nr. 57 la d. C. Wărnichi, aceasta pentru a-i pune în legătură cu fiul lor I. Dominte elev adjutant plotonier, comandant al unui pluton de branduri de pe front.

— Sold. Ursachi Petre, dela depozitul de creşterea cailor din Berzovia (Caraş) îşi caută familia refugiată din jud. Lăpuşna, plasa Nisporeni, com. Seliştea-Veche; Elena, soţie; Zenadia şi Ecaterina, fiice, precum şi pe Nic Dobroviceanu, N. Triboi, lt. rez. Alecu Cireş, director şcolar; Dănilă şi Iacov Ursachi, fraţi; Gheorghe Turtureanu, cumnat.

— Didy Patron, împreună cu mama ei, Vera Vuza, refugiate din Negreşti (Vaslui) în Vărădia-de-Mureş (Arad), îşi caută rudele.

— Elena Popa, soţia maiorului Popa, din reg. 64 artilerie, e căutată de părinţii ei, cari se află în Târgovişte, aleea Mânăstirii Dealului nr. 10.

— Cap. Marinescu Ion, din reg. 111—112, comp. 7-a, îşi caută părinţii, Mihai şi Casandra Marinescu, din com. Tătăruş (Baia).

— Ion Tudose, refugiat din com. Pietriceni (Neamţ) în com. Şelaru (Vlasca), îşi caută familia, Livia şi Maria Th. Anton.

— Refugiatul Cocoiaciuc Nicolae, azi impiegat de mişcare în staţia Zănoaga (Prahova), îşi caută familia, Cocoiaciuc Gavril, cu o fetiţă orfană, Sidonia, de 6 ani, refugiată din Mămăeştii Vechi (Cernăuţi).

— Gh Bojinschi, refugiat din Chişinău în Caracal, str. Traian 11 bis, caută pe Eugen Creţu, Alexandru Macovei, refugiaţi din Chişinău şi pe Leonid Verbschi, sergent elev din administraţie.

— Viorica şi cpt. Ionel Savin sunt rugaţi să comunice unde se află pe adresa: ing. Dan Semaca, Bucureşti, str. Chişinău 16

— Mihalina Bervin, refugiată din Cernăuţi în Arad, str. Alba-Iulia 4, caută pe Elisabeta Schrolea, refugiată tot din Cernăuţi.

— Aglaia Luchianciuc, refugiată cu căminul de ucenice din Cernăuţi la Arad, Str Greceanu 19, caută familia Nicolae Lenchinschi, refugiată din Cernăuţi.

— Inv. At Opincă, refugiat la Ragova (Mehedinţi), caută pe locotenet rez. Lămăsanu Ioan, director şcolar din Văsăuţi (Cernăuţi), fost concentrat în ultimul timp la comandamentul M. U. of. post. militar 78.

— Gavrilă Socoliuc, şeful detasamentului de politie al gării Adâncata (Storojinet), stabilit în Slatina str. E. Teodoroiu 58, îşi caută rudele.

— Subit Dranca Gavril, din batal. pionieri, of. p. mil. 3805, caută familia dr. Lazăr, Dranca şi fam. Vasile Ciavlă, funcţionară C. F. R., refugiată din Cernăuţi.

— Cap. sanitar Coloncia D-tru, din reg. 6 roşiori moto îşi caută sora, Aneta Coloncia, taxatoare la Soc. de tramvaie Bucureşti.

NOU! NOU!
A APĂRUT IN
BIBLIOTECA AGRICOLA A ZIARULUI „UNIVERSUL"
interesantul volum (No. 118—120)

Lucrări Agricole din Timpul Anului

de prof. ERNEST GRINŢESCU

Titlul volumului şi numele autorului sunt chezăşia înfăptuirii unei lucrări de o reală valoare pentru săteni, agricultori, moşieri, şcoli de agricultură etc.

Depozitul General: Librăria „UNIVERSUL"
Preţul lei 60

De vânzare la toate librăriile.
Se trimete şi ramburs la cerere.

CURIER JUDICIAR

Bucuria le-a fost de scurtă durată...

Eri au fost puşi sub urmărire penală şi încarceraţi la Văcăreşti infractorii *Marin Constantinescu*, vechiu client al puşcăriilor şi amicul său *Ştrul Moise*, din str. Nerva Traian 79.

Isprava ambilor este plină de interes şi semnificaţie.

Primul, deşi răufăcător calificat şi incorigibil, internat în penitenciarul Văcăreşti şi în curs de ispăşirea unui trecut negru de păcate, a izbutit totuşi să fie scris pe listele deţinuţilor „buni pentru muncă afară"; ba chiar admis să muncească, nu se ştie la ce treabă anume, la locuinţa directorului închisorii (d. G. Ionescu).

De îndată ce a mirosit însă briza libertăţii şi s'a văzut în mijlocul tentaţiilor—pentru cari mai pătimise atâtea osânde — Marin Constantin s'a trezit cuprins de vechile apucături. A evadat de sub paza excortei facile ce i se hărăzise. Şi a jefuit crunt pe... director. Apoi s'a ascuns în casa vechiului său asociat Ştrul Moise, prin care a încercat să puie în valoare, pe piaţă, prada.

Dar încercarea le-a fost fatală ambilor, fiindcă zvonurile ofertelor a stârnit zgomot.

Poliţia s'a sesizat.

Şi cei doi au nimerit în boxa corecţionalului.

Au fost trimişi in judecată

Tot eri, Parchetul a pus sub rigorile legii penale şi a trimis deadreptul în judecata tribunalului corecţional pe următorii infractori:

CONST. SILVEANU, din şos. Crângaşi 48 şi RINALDO MAZOCHI, din str. Xenopol 6, pentru nesfârşita serie de falsuri şi excrocherii săvârşite prin aceea că, izbutind să se angajeze în serviciul publicaţiei „Curierul comercial şi Industrial" se foloseau de nume străine, invocau ordine şi sugestii diverse şi se bizuiau numai pe ameninţări şi manopere spre a extorca abonamente, ca să-şi scoată astfel comisionul lor de 40 la sută asupra încasărilor recoltate;

MIHAIL DINISCHI, din str. Ipsilanti 6 şi FLOREA CONESCU, din str. Avrig 66, pentru abuzuri diverse de încredere.

Diverse

Trib. Ilfov s. Not. a condamnat eri la şase luni de internare în lagăr, cu suspendarea executării pedepsei pe comerciantul PETRE IONESCU, măcelar, din str. Regina Maria 132 (Militari) pentru speculă.

ANXIETATEA

de Dr. I. STĂNESCU
Medic legist

Se desemnează, în general, în psihiatrie, sub numele de anxietate, o stare bolnăvicioasă, psihopatologică, de nesiguranţă, de frică vagă, de chinuitoare aşteptare a unui pericol, afecţiune întovărăşită de fenomene de nelinişte, de agitaţie, de suferinţă, cu răsunet mai mult sau mai puţin profund asupra vieţii organice.

Anxietatea sau „necazul sufletului", cum o numeşte Cornelius Tacit, este, în deosebi, în legătură cu o anumită structură psihologică sau constituţiune mintală.

Asupra constituţiunilor mintale — descrise în număr de şapte, în tratatele de specialitate — a insistat deja de mult şcoala franceză cu Morel şi Magnan: după teoriile acestei şcoli, individul vine pe lume, în baza unor dispoziţiuni psihologice naturale, constituţionale, capabile de a ne reda, prin temperament şi caracter, personalitatea înăscută, eul fundamental neinfluenţabil sau foarte greu influenţabil de factorii fizici ca mediul, sau de factorii psihici, ca instrucţia, educaţia, religia.

Dintre aceste structuri psihice, constituţiunea emotivă a fost studiată şi descrisă în anul 1909, de către Ernest Dupré, maestrul Maestrului meu Pr. Henri Claude dela Clinica de boli mintale din Paris.

O asemenea constituţiune este caracterizată, în linii generale, prin exagerarea sensibilităţii, sub toate raporturile, atât superficială cât şi profundă, printr'o insuficienţă de înfrânare şi de control asupra mişcărilor voluntare şi reflexe, prin diminuarea puterii de stăpânire de sine, în baza căreea organismul prezintă, chiar la şocurile de minimă importanţă, reacţiuni anormale, atât prin vivacitatea, cât şi prin extensiunea şi durata lor.

In anxietate, manifestaţiunile psihice şi nervoase încep acolo unde constituţiunea emotivă, îmbrăcând un carecare grad de intensitate, încetează de a mai fi latentă, pentru a pune pe individ în condiţiuni de patologice.

Un accident automobilistic, în aparenţă, în viaţa sufletească, poate în un